

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3522010365
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3522010365.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.februára 2023 prejednal odvolanie obžalovaného

P. R.

nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom F. Q. K., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/93/2022 zo dňa 4. novembra 2022, a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/93/2022 zo dňa 4. novembra 2022 bol obžalovaný P. R. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 17.06.2022 v čase o 10:50 hod. sa v Q. K. vyhrážal svojej družke Q. B., a to takým spôsobom, že prostredníctvom telefonického hovoru cez aplikáciu Messenger so svojou matkou T. R. odkázal poškodenej Q. B., aby odblokovala SIM kartu, a ak to neurobí, tak ju zabije, počká si ju pred domom na adrese M. R. V., kde sa zdržiava a že tejto otrieska hlavu o stenu a doláme jej paprče, o čom T. R. obratom informovala poškodenú Q. B., na čo sa poškodená Q. B. vrátila do miesta prechodného pobytu v Q. K., ul. U.. M. R. V. XXX/XX a počas toho ako sa nachádzala v čase od 11:30 hod. až 11:45 hod. v priestoroch bytu, následne za ňou prišiel obžalovaný, ktorého vpustila do bytu a kde došlo k slovnej výmene medzi nimi, po ktorej jej obžalovaný uviedol „skončila si“ a odišiel z miesta preč, čím takýmto konaním vzbudil u poškodenej Q. B. dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o treste odňatia slobody včas podaným odvolaním napadol obžalovaný. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že uložený trest je neprimerane prísny. Ku trestného konaniu sa priznal, čin oľutoval a s poškodenou sa zmieril. Uloženým

trestom bude trpieť najmä jeho matka, družka a ich tri maloleté deti. Uvedomil si škodlivosť svojho konania a rád by rodinu finančne zabezpečil. Navyiac má i prísľub práce u predošlého zamestnávateľa. Vo výkone väzby sa správa príkladným spôsobom. Obžalovaný požiadal aj o zmenu okresným súdom nariadenej ústavnej liečby na ambulantnú formu liečby, čo odôvodnil tým, že jeho doterajší výkon väzby považuje v tomto smere za postačujúci. Už samotné zaradenie na zmiernený režim počas väzby preukazuje, že dokáže fungovať aj bez užívania psychiatrických liekov, ktoré majú zmiernovať závislosť na drogách. V závere obžalovaný požiadal odvolací súd, aby zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám vo veci rozhodol príp. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania zotrval.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Vzhľadom k tomu, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k prijatiu vyhlásenia obžalovaného o vine, odvolací súd preskúmaval len napadnutý výrok o treste odňatia slobody a výrok o ochrannom opatrení.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému postupoval v súlade so zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., keď dôsledne vyhodnotil všetky do úvahy prichádzajúce okolnosti, najmä spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd predovšetkým konštatuje, že vyhlásenie o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa, ktoré poznateľným spôsobom napomohlo pri objasnení trestného činu, bolo okresným súdom v napadnutom výroku rozsudku zohľadnené použitím ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. Tým došlo k prevahe poľahčujúcich okolností a následnému zníženiu hornej hranice trestnej sadzby žalovaného trestného činu v prospech obžalovaného. Okresný súd pri ukladaní trestu správne vychádzal z trestnej sadzby v rozmedzí 6 mesiacov až 26 mesiacov, pričom uložil obžalovanému trest v blízkosti dolnej hranice takto upraveného rozpätia.

Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou obžalovaného spočívajúcou v neprimeranej prísnosti uloženého trestu, ktorý dôvodil najmä potrebou postarať sa o svoju rodinu. Jednou zo základných zásad na ukladanie trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 3 Tr. zák. je to, že má postihovať primárne páchatelia tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu. V danom prípade je však nevyhnutné poukázať najmä na tú skutočnosť, že ani v čase pred spáchaním skutku, a keď bol obžalovaný na slobode sa o svoju rodinu riadne nestaral. Podľa vlastného vyjadrenia bol nezamestnaný, a v spoločnej domácnosti sa s družkou a ich maloletými deťmi nezdržiaval. Sám z bytu odišiel a prespával na rôznych miestach.

Zároveň si bol obžalovaný dobre vedomý, že rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/113/17 zo dňa 23.01.2020 bol odsúdený za zločin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 189 ods. 1 Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 48 mesiacov do 17.04.2023. Taktiež mu bol okrem iného uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Skutku sa teda dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia, kedy mal preukázať, že dokáže viesť riadny život a má úprimný záujem sa osobne aj finančne postarať o svoju rodinu. Nielen že sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, ale naďalej a vo zvýšenej miere požíval návykové omamné a psychotropné látky.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný svojim konaním prejavil ľahostajný prístup k rozhodnutiu súdu a nevyužil šancu, ktorá mu bola poskytnutá tým, že mu nebol za závažný trestný čin (zločin vydierania)

uložený trest odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom. Rovnako z uvedeného nevyplýva, že by si obžalovaný uvedomil škodlivosť páchania vlastnej trestnej činnosti a zobral si z nej ponaučenie.

Odvolací súd je vzhľadom k vyššie uvedenému názoru, že obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov je skôr trestom miernym ako adekvátnym k spáchanému skutku, jeho závažnosti, následkom ako aj osobe obžalovaného. Krajský súd však nemohol v rámci odvolacieho konania sprísniť obžalovanému trest z dôvodu absencie odvolania zo strany prokuratúry. Je zrejmé, že súd prvého stupňa pristúpil k uloženiu takéhoto nízkeho trestu z dôvodu, že obžalovaný dal pred súdom vyhlásenie o vine a teda výrazne napomáhal súdu.

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na zmenu formy protitoxikomanickej liečby z ústavnej na ambulantnú, túto odvolací súd nepovažoval za dôvodné meniť s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný sa aktuálne nachádza len vo výkone väzby vynútenej abstinencii. Ochranné liečenie ústavnou formou však bolo obžalovanému uložené za účelom výkonu cieleného liečebného procesu, ktorého podmienky musí dodržiavať. Až následne na základe výsledkov diagnózy obžalovaného zodpovedajúcej liečby bude možné túto prehodnotiť, prípadne aj rozhodnúť o zmene jej formy.

Okresný súd správne postupoval aj pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Odvolací súd preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.